

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Ba, ngày 26/07/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 957

“CHỈ CẦN CHÚNG TA CHÂN THẬT QUAY ĐẦU”

Trong đời hiện tại và trong đời quá khứ chúng ta đã tạo ra vô số tội nghiệp. Nếu những sai phạm của chúng ta có hình tướng thì tam thiên đại thiên thể giới cũng không chứa hết. Khởi tâm động niệm của chúng ta đều là “*tự tư ích kỷ*” đều là “*danh vọng lợi dưỡng*”.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta chỉ cần chân thật quay đầu**”. Chúng ta chân thật quay đầu thì chúng ta chân thật được độ. Chúng ta chân thật quay đầu nghĩa là chúng ta chân thật thay đổi, tự làm mới. Chúng ta thay đổi những tập khí xấu ác, thành những thói quen thuần thiện, thuần tịnh. Chúng ta phải thay đổi từ “*tự tư ích kỷ*” thành toàn tâm toàn lực, hy sinh phụng hiến.

Chúng ta cho rằng chúng ta đã thay đổi nhưng tập khí của chúng ta sâu dày nên tất cả khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật của chúng ta vẫn đều vì ta, vì người của ta. Điều này làm chúng ta phiền não nhưng chúng ta chính mình làm, chính mình chịu. Chúng ta toàn tâm toàn lực vì chúng sanh, toàn tâm toàn lực hy sinh phụng hiến thì sẽ không có phiền não.

Gần một tháng qua, tôi đi đến Đà Nẵng, Huế, Quảng Trị, ra Hà Nội, đến Bắc Ninh, trở về Hà Nội, tôi đã đi rất nhiều nơi làm rất nhiều việc. Hôm qua, tôi đã trở về Đà Lạt. Chỉ cần chúng ta chân thật quay đầu, xả bỏ đi “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*” thì chúng sanh sẽ có lợi ích. Không chỉ chúng sanh có lợi ích mà chính ta là người chân thật được lợi ích. Chúng ta chưa chân thật có lợi ích từ Phật pháp vì chúng ta vẫn chưa vào cửa Phật. Nếu chúng ta vào được cửa Phật thì chúng ta sẽ rất an lạc.

Chúng ta vẫn đang dính chặt vào phiền não, tập khí như ham ăn, ham ngủ, ham tiền. Người xưa nói: “**Tánh tương cận, tập tương viễn**”. Tự tánh chúng ta vốn dĩ không có những tập khí này nhưng chúng ta đã bị ô nhiễm. “*Tập khí*” là 16 chữ: “*Tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*hương thụ năm dục sáu trần*”, “*tham sân si mạn*”. Trong tự tánh của chúng ta không có những tập khí này nên chúng ta dễ dàng loại bỏ. Những thứ có sẵn trong tự tánh đã

bị những tập khí nhất thời này che lấp. Khi chúng ta loại bỏ được những tập khí này thì tự tánh của chúng ta sẽ được đề khởi. Chúng ta không cương quyết trừ bỏ tập khí thì chúng ta không đề khởi được tự tánh “*chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi*”.

Hòa Thượng đã làm được những điều này nên Ngài nói ra một cách tự tại. Những điều Ngài dạy chúng ta trong các chuyên đề như: “*Giới luật chỉ là răn chính mình*”. “*Tâm tốt việc làm tốt tự nhiên quả báo tốt*”. “*Là chân tình không phải là hư tình giả ý*”. Tâm của Ngài là một mảng chân thành. Ngài nói ra đầy dũng khí vì Ngài đã làm được.

Bài học hôm nay Hòa Thượng nói: “*Chỉ cần chúng ta chân thành quay đầu*” thì Phật A Di Đà sẽ đến để tiếp dẫn chúng ta. Chỉ cần chúng ta chân thật quay đầu thì Ngài sẵn sàng trao lại ngôi pháp vương ở thế giới Tây Phương Cực Lạc cho chúng ta. Nhưng bao giờ chúng ta có thể quay đầu? Phật Bồ Tát vẫn đang chờ chúng ta. Dù chúng sanh lưu lạc trong sáu cõi ngàn vạn kiếp nhưng khi nào chúng ta quay đầu, tỉnh ngộ thì Phật sẽ đến giúp chúng ta.

Nếu tâm chúng ta không thanh tịnh thì một ngày chúng ta niệm 10 vạn câu Phật hiệu cũng không thể được vãng sanh. Nếu tâm chúng ta không thanh tịnh thì tất cả việc làm của chúng ta đều là bất thiện. Chúng ta vì “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*hưởng thụ năm dục sáu trần*”, “*tham sân si mạn*” mà làm. Tâm chúng ta thanh tịnh mà chúng ta khởi niệm làm việc thiện thì việc làm đó là Phật sự. Nếu tâm chúng ta không thanh tịnh thì tất cả việc làm của chúng ta là Ma sự. Chúng ta càng làm thì chúng ta càng dính vào danh vọng lợi dưỡng. Hòa Thượng dùng những lời nói từ tâm can, hết lòng, hết dạ, nhắc nhở chúng ta nhưng chúng ta vẫn không tỉnh thức mà quay đầu.

Hòa Thượng nói: “*Tâm chúng ta thanh tịnh mà chúng ta đề khởi một câu A Di Đà Phật thì niệm đó liền tương ứng với Phật. Chúng ta đừng sợ chúng ta đã tạo nghiệp mà chỉ sợ chúng ta không quay đầu. Chỉ cần chúng ta chân thật quay đầu, chân thật cải hối thì chúng ta niệm Phật sẽ tương ứng với Phật*”. “*Cải hối*” là thay đổi, tự làm mới.

Tôi không thích có mặt ở những nơi ồn ào. Nơi nào cần có tôi thì tôi đến. Sau khi chúng ta tổ chức Lễ hằng thuận cho các Thầy Cô trong hệ thống xong thì tôi tìm về nơi tĩnh lặng. Trong tâm tôi không có một chút ý niệm “*danh vọng lợi dưỡng*”. Nếu tâm chúng ta không thanh tịnh thì tất cả niệm của chúng ta đều là tạp niệm. Tâm không thanh tịnh thì niệm Phật cũng là tạp niệm. Tổ Sư Đại Đức đã nói: “*Miệng niệm Di Đà tâm tán loạn, đau mồm rát họng cũng uống công*”.

Hòa Thượng nói: “**Không sợ chúng ta tạo nghiệp, chỉ sợ chúng ta không chịu chân thật quay đầu. Nếu chúng ta chân thật quay đầu thì chúng ta chân thật được cứu. Cho nên ngàn xưa có câu: “Lãng tử hồi đầu, kim bất hoán”.** “Lãng tử” là từ để chỉ những chúng sanh tạo nghiệp. Chúng sanh tạo nghiệp mà biết quay đầu hối cải thì vàng chúng ta cũng không đổi. Người tạo nghiệp đa đoan nhưng biết quay đầu thì sẽ được độ. Người tà tà tu, tà tà làm chút việc thiện nhưng tà tà tạo nghiệp thì không thể được độ. Chúng ta phải triệt để quay đầu, triệt để thay đổi tự làm mới thì mới chân thật được lợi ích.

Trong bài trước Hòa Thượng nói: “**Chư Phật Bồ Tát nhìn thấy chúng ta đọa lạc mà các Ngài cảm thấy vô cùng oan uổng**”. Chúng ta vẫn đắm chìm trong “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*” những thứ đó đáng lẽ cho chúng ta cũng không cần nhưng chúng ta lại đi xin để có được. Các Ngài đã vào được cảnh giới Phật nên các Ngài cảm thấy rất tự tại với những thứ này. Các Ngài nói một cách mạnh mẽ: “*Cho chúng ta cũng không thêm nữa là đi xin!*”.

Trong tự tánh của chúng ta có năng lực để thành Phật nhưng chúng ta vẫn để mình đọa lạc triền miên. Người ta một lần gặp ác mộng thì sẽ tỉnh giấc nhưng chúng ta vẫn ở trong đại mộng. Nhiều đời nhiều kiếp chúng ta đã luân hồi trong sáu cõi. Đó chính là đại ác mộng. Chúng ta có thể tỉnh đại ác mộng này chỉ cần chúng ta chân thật quay đầu. Chân thật quay đầu là buông bỏ đi tất cả tập nhiễm, đề khởi cái vốn có trong tự tánh. Hiện tại chúng ta đều đang sống trong tập tánh. “*Tập tánh*” là tập khí, phiền não.

Tình cảm của Phật Bồ Tát lưu xuất ra từ trí tuệ nên tình cảm đó gọi là từ bi. Tình cảm chúng ta lưu xuất từ trong mê lầm, từ trong rung động của cảm tình. Chúng ta yêu người nhưng chúng ta làm khổ mình, khổ người. Phật Bồ Tát yêu thương tất cả chúng sanh, các Ngài không làm chúng sanh khổ. Chúng ta đang bị tập khí, phiền não sai sự, chúng ta chưa trở về được với tự tánh. Trong tự tánh không có “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*hưởng thụ năm dục sáu trần*”, “*tham sân si mạn*”.

Tự tánh của chúng ta là “**chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi**”. Khi nào chúng ta trở về với năm đức tánh này thì chúng ta đang sống với tự tánh. Nếu chúng ta rời xa nó thì chúng ta đang sống với tập tánh, chúng ta chưa chân thật quay đầu. Những lời người thế gian nói chỉ là “*đàm huyền thuyết diệu*”. Nhiều người thích nghe những điều ảo vọng, mộng lung này. Người thế gian nói rằng chúng ta không cần xả bỏ tập khí xấu ác mà chúng ta vẫn có thể có thể được giải thoát. Đó là họ đang cho chúng ta ăn “*bánh vẽ*”.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta chân thật hối cải thì dù chúng ta đã phạm năm nghịch, mười ác, tội nghiệp địa ngục, Phật A Di Đà cũng có thể bao dung, tiếp nhận được chúng ta. Đây là sự từ bi đến tột độ của các Ngài. Nếu chúng ta không chân thật quay đầu thì chúng ta tưng kinh bát sám. Chúng ta làm tất cả những việc thiện cũng không ích gì. Đó chỉ là trông thiện căn”***.

Chúng ta đang sống trong tập tánh nên Phật sự càng lớn thì càng làm chúng ta phiền não. Tâm chúng ta chưa thanh tịnh thì tất cả Phật sự của chúng ta đều là Ma sự. Hành giả niệm Phật mà một đời không thể vãng sanh thì không có gì để nói. Dù phước báu của chúng ta có được có lớn như thế nào cũng không có ý nghĩa. Chúng ta vẫn tiếp tục luân hồi, tiếp tục ở trong đại mộng.

Nếu chúng ta có phước nhưng chúng ta tạo tội thì chúng ta vẫn phải đi vào cõi ác để thọ báo. Chúng ta làm được nhiều phước thiện thì vào cõi thiện để hưởng phước vậy thì chúng ta vẫn là đi vào vòng sanh tử. Trong Tịnh Độ nói: ***“Chúng ta không tạo ác nghiệp mà cũng không tạo thiện nghiệp. Chúng ta tạo tịnh nghiệp”***. “Tịnh nghiệp” là chúng ta làm tất cả việc thiện nhưng không lưu lại trong tâm. Nếu chúng ta nghĩ: ***“Hôm qua ta tổ chức buổi Lễ rất hoành tráng. Chỉ có ta mới có thể làm được như vậy!”***. Vậy thì chúng ta bị mất đi tâm thanh tịnh rồi.

Chúng ta đã rất quen với tập tánh còn chúng ta vẫn rất xa lạ với tự tánh. Khởi tâm động niệm của chúng ta rất dễ dàng rơi vào tập tánh. Chúng ta phải hết sức cảnh giác, phản tỉnh. Việc làm của chúng ta sẽ trở thành Ma sự nếu chúng ta mất đi tâm thanh tịnh. Điều này người mới học họ sẽ thấy khó chấp nhận. Họ nghĩ rằng họ vừa tặng cho 1 tấn gạo, họ còn có giấy chứng nhận đã làm Phật sự thì việc đó sao có thể là Ma sự. Họ vừa làm việc tốt nhưng người tu hành không cần việc tốt đó vì việc đó sẽ làm nhiều loạn tâm thanh tịnh của chúng ta. Tôi cũng hay đi thăm một nơi, họ lấy cuốn sổ công đức ra để ghi tên, ghi số tiền nhưng tôi nói không cần thiết phải làm như vậy.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta phải hiểu rằng thế giới Tây Phương Cực Lạc là đại thành xã hết những việc bất thiện, là đại thành tập hợp tất cả các thiện pháp. Cho nên cõi nước Tây Phương Cực Lạc là siêu việt hơn tất cả các cõi nước của chư Phật. Đức Phật A Di Đà kiến tạo thế giới Tây Phương Cực Lạc, là một thế giới mới tiếp dẫn chúng sanh dư dân đến đó. Điều kiện để tiếp nhận chúng sanh ở các phương là gì? Nếu chúng ta tạo nghiệp thì Đức Phật A Di Đà sẽ không tiếp nhận chúng ta. Chúng ta chân thật làm việc***

thiện từ nơi tâm thanh tịnh thì Đức Phật A Di Đà sẽ hoan nghênh chúng ta". Chúng ta phải làm việc với tâm thanh tịnh. Tâm tịnh mới tương ứng được với cõi tịnh.

Hàng ngày chúng ta khởi tâm động niệm, chúng ta làm việc, chúng ta quán sát xem có giống Phật Bồ Tát đã làm không. Chúng ta nói thì nhiều nhưng chúng ta làm với tâm ý qua loa. Nếu chúng ta làm việc vì lợi ích chúng sanh thì nội tâm chúng ta vô cùng an lạc. Đó mới là Phật sự. Nếu chúng ta làm mà chúng ta cảm thấy phiền não thì đó là Ma sự vậy thì chúng ta không thể tương ứng với thế giới Tây Phương Cực Lạc.

Hòa Thượng nói: ***"Chúng ta trì niệm danh hiệu Phật mục đích là giữ tâm thanh tịnh. Tất cả việc làm mà không chướng ngại tâm thanh tịnh của chúng ta thì đó mới là Phật sự. Nếu việc làm đó làm ô nhiễm, cản trở tâm thanh tịnh của chúng ta thì việc làm đó trở thành Ma sự. Tâm tịnh thì cõi nước tịnh. Chúng ta phải nhớ điều kiện để chúng ta vẫn sanh Tịnh Độ là phải tu tâm thanh tịnh"***. Tâm chúng ta không thanh tịnh thì chúng ta niệm Phật, chúng ta làm việc thiện cũng không thể vĩnh sanh. Tâm thanh tịnh khởi lên một niệm thì niệm đó liền tương ứng với cõi tịnh. Chúng ta dùng tâm phiền não, vọng tưởng, chấp trước mà niệm Phật thì tâm chúng ta không thể thanh tịnh.

Hiện tại và trong quá khứ chúng ta đã tạo ra vô lượng, vô biên tội nghiệp. Ngay trong hiện tại chúng ta bất tri, bất giác vẫn đang tạo nghiệp. Những tội nghiệp chúng ta tạo ra đều là nghiệp của ba đường ác. Chúng ta phải thật làm thì chúng ta mới thật chuyển đổi được tập khí vậy thì chúng ta mới chân thật quay đầu. Chúng ta tu hành Phật pháp thì phải chân thật xa lìa tập tánh trở về được với tự tánh.

Tự tánh là ***"chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi"***. Chúng ta đề khởi những thứ này ở trong tâm thì đó mới là chân thật quay đầu. Chúng ta quán sát xem chúng ta đã chân thật quay đầu chưa!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!